

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BROJ: 89 1 P 017156 20 Rev
Banjaluka, 13.01.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija, Tanje Bundalo kao predsjednika vijeća, Davorke Delić i Gorjane Popadić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca J. V. iz P., koga u revizionom postupku zastupa punomoćnik A. K., advokat iz S., protiv tuženog D. O. a.d. M., sa sjedištem u M., koju zastupa punomoćnik po zaposlenju D. N., radi naknade štete, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Istočnom Sarajevu broj 89 1 P 017156 19 Gž 2 od 20.05.2020. godine, na sjednici održanoj dana 13.01.2021. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Sokocu broj: 89 1 P 017156 18 P 3 od 25.04.2019.godine, odbijen je tužbeni zahtjev tužioca da mu tuženi na ime naknade štete na vozilu isplati iznos od 35.578,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 28.11.2009. godine pa do konačne isplate, kao i da mu naknadi troškove postupka u iznosu od 8.888,25 KM, sve u roku od 30 dana od prvog narednog dana po dostavljanju prepisa presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obavezan je tužilac da tuženom naknadi troškove postupka u iznosu od 1.935,00 KM u roku od 30 dana od prvog narednog dana po dostavljanju prepisa presude tužiocu, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Istočnom Sarajevu broj 89 1 P 017156 19 Gž 2 od 20.05.2020. godine žalba tužioca je odbijena i presuda Osnovnog suda u Sokocu broj: 89 1 P 017156 18 P 3 od 25.04.2019. godine, potvrđena.

Blagovremeno izjavljenom revizijom drugostepenu presudu pobija tužilac, iz razloga povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se revizija usvoji, pobijana presuda preinači, odnosno ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

U odgovoru na reviziju tuženi predlaže da se revizija odbije.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora u ovoj parnici je zahtjev tužioca da mu tuženi naknadi materijalnu štetu u iznosu od 35.578,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom i troškovima postupka.

Na osnovu izvedenih dokaza i rezultata cjelokupnog postupka prvostepeni sud je utvrdio da iz zapisnika o uviđaju saobraćajne nesreće od 28.11.2009. godine slijedi da se dana 28.11.2009.

godine oko 05,50 časova na putu S. – H. u mjestu B. opština P. dogodila saobraćajna nesreća, u kojoj su učestvovali G. A. koji je upravljao vozilom marke Nissan Navara reg.broj ... vlasništvo Č. L., osigurano po polisi osiguranja broj ... izdata od D. o. i B. B. koji je upravljao vozilom marke Toyota reg.broj ... vlasništvo J. V. osigurano po polisi osiguranja broj ... izdata od J. o., da je kolovoz prilikom saobraćajne nezgode prekriven asfaltom, mokar, vremenske prilike - oblačno, noć, neosvijetljeno, da kod vozača nije utvrđeno prisustvo alkohola, da su konstatovana oštećenja na vozilu Nisan Navara - blatobran (pd), te oštećenja na vozilu Toyota - branik (p), pokazivač pravca (pl), blatobran (pd), poklopac motora, vrata (pl), prednja maska vezni lim, da je u dijelu opisa lica mjesta i nastanka saobraćajne nesreće navedeno da se dogodila na način da vozač G. A. upravljajući pmv Nisan reg.oz. ... kretao iz pravca S. u pravcu H., dolaskom u mjesto B. u neposrednoj blizini STR vlasništvo M. N., prelazi vozilom u saobraćajnu traku namijenjenu za kretanje saobraćaja iz suprotnog smjera, te tom prilikom ostvaruje kontakt svojom prednjom desnom stranom vozila sa prednjom desnom stranom pmv Toyota reg.oz. ... kojim je upravljao B. B. , koji se kretao iz pravca H. prema S., nakon čega B. svojim vozilom slijeće sa kolovoza u lijevu stranu i udara u pozidu od propusta, da je vozač G. A. izjavio da se kretao vozilom iz pravca S. u pravcu H., te da je dolaskom u mjestu B. naspram STR pričao sa suvozačem T. V. i da je u jednom momentu prešao u suprotnu saobraćajnu traku, da mu je iz suprotnog smjera dolazilo vozilo i da su tom prilikom ostvarili kontakt prednjim desnim stranama vozila, nakon čega se zaustavio, da u izjavi vozač B. B. navodi da se kretao iz pravca H. u pravcu S., te da je u mjestu B. naspram STR mu u susret došao džip koji se kretao njegovom kolovoznom trakom, te da bi izbjegao direktan udes skrenuo je ulijevo gdje su potom ostvarili kontakt lijevom stranom i nakon toga sletio sa kolovoza i udario u betonski propust; da su B. B. i G. A. i u svojstvu svjedoka pred sudom dali izjave o nastanku saobraćajne nezgode; da iz iskaza svjedoka L. M. koji je vršio uviđaj, slijedi da prilikom dolaska na lice mjesta u B. su zatekli G. A. i B. B. a, da su bila vozila Toyota vlasništvo G. A. koje je zatečeno u krivini na sredini kolovoza, a da je drugo vozilo bilo u kanalu, da su radili mjerenja, slikanja, uviđaj, sve uviđajne radnje i konstatovali da je vozač vozila Nissan Navara upravljajući tim vozilo prouzrokovao saobraćajnu nezgodu na način što je prešao je u suprotnu traku i na taj način presjekao pravac kretanja vozilu iz suprotnog smjera; da svjedok Š. M. navodi da je bio na licu mjesta kao policajac za vršenje uviđaja, da su po dolasku zatekli dva učesnika i dva vozila -Toyota i Nissan Navara plavi, da je vozilo Nisan Navara bio u kolovoznoj traci, okrenuto u pravcu H., a drugo vozilo Toyota gledano iz pravca S. u pravcu H. je bilo u kanalu, udarilo u propust, da su bila oštećenja na vozilima konstatovana u zapisniku i fotografisano što je zatečeno na licu mjesta; da je vještak dipl.ing,saob. S. M. sačinio nalaz i mišljenje 10.10.2016. godine da iz dostupne dokumentacije nije moguće utvrditi da li je došlo do kontakta Toyote i Nissana niti je moguće utvrditi kompatibilnost na vozilima, te u dopunskom nalazu na osnovu fotodokumentacije izjasnio se da oštećenja na vozilima Nissanu i Toyoti nisu kompatibilna, a da je vrijednost oštećenja koja su prikazana veća od vrijednosti vozila, pa da Tojotu nije ekonomski opravdano popravljati i po principu totalne štete kada se oduzme vrijednost spašenih dijelova i uveća za utrošeni rad na spašavanju dijelova ista iznosi 35.578,00 KM; da je Saobraćajni fakultet u D. izvršio vještačenje i nakon detaljne analize svih raspoloživih materijalnih podataka vezanih za predmetnu saobraćajnu nezgodu zaključio da se sudar nije mogao dogoditi na način kako je to opisano u tužbenom zahtjevu, odnosno kako to u svojim izjavama izjavili vozači automobila Toyota i Nissan, te da oštećenja prednjih desnih strana vozila nisu kompatibilna, jer da su kompatibilna došlo bi do oštećenja maski retrovizora desnih slika 13 i 14, obzirom na fotografije uviđajne ekipe PS P. iz kojih se može vidjeti da su retrovizori pomenutih vozila u ispravnom stanju, što dovodi do zaključka da nisu kontaktirala desnu stranu kako izjavljuju učesnici nezgode, a da u zapisniku i skici stoji lijevi trag kočenja, a nema desnog traga kočenja, da vremensko prostornu

analizu nisu mogli uraditi iz razloga što u izjavama učesnika saobraćajne nezgode - prvo da su se sudarili lijevim, a poslije desnim stranama, kao i u odnosu na mjesto kontakta i oštećenja vozila, te kretanja u momentu nezgode, nema podudarnosti sa skicom PS P..

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni sud nalazi da predmetna saobraćajna nezgoda nije mogla nastati na način kako tvrdi tužilac i kako je opisano u zapisniku policije, jer prema nalazima vještaka oštećenja na vozilima nisu posledica istog događaja, niti su nastala u predmetnoj nezgodi, pa je odbio tužbeni zahtjev pozivom na odredbe člana 154. stav 1. i člana 178. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima („Sl. list SFRJ“ broj 29/78, 39/85 i 57/89, te „Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 17/93, 3/96, 39/03 i 74/05, u daljem tekstu ZOO).

Drugostepeni sud je našao da je odluka prvostepenog suda pravilna, te je žalbu tužioca odbio i prvostepenu presudu potvrdio temeljem odredbe člana 226. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13, u daljem tekstu: ZPP).

Drugostepena presuda je pravilna.

Tužilac svoj zahtjev temelji na tome da je na vozilu marke „TOYOTA“ reg. br. ... koje je njegovo vlasništvo, prouzrokovana materijalna šteta u saobraćajnoj nezgodi koja se dogodila dana 28.11.2009. godine na putu S. – H., u mjestu B., opština P., koju je skrivio osiguranik tuženog G. A., upravljajući vozilom marke „NISAN NAVARA“ reg. br. ....

Prema odredbi člana 155. ZOO, šteta je umanjene nečije imovine (obična šteta) i sprečavanje njenog povećanja (izmakla korist), kao i nanošenje drugome fizičkog ili psihičkog bola ili straha (nematerijalna šteta).

Samim tim što je šteta nastala ne znači da je nastala i odgovornost za štetu. Odgovornost za štetu je obligaciono pravni odnos u kome je jedna strana, koja za štetu odgovara, dužna nadoknaditi štetu drugoj strani koja je ovlašćena da naknadu zahtjeva. Da bi po odredbama člana 154., 155. i 158. ZOO postojala odgovornost nekog lica za naknadu štete, potrebno je da su ispunjene sljedeće zakonske pretpostavke: da šteta postoji, da je prouzrokovana protivpravnom radnjom ili propuštanjem, da se radnja ili propuštanje mogu pripisati u krivicu štetniku i da postoji uzročna veza između radnji, odnosno propuštanja i nastale štete.

Tuženi je tokom postupka osporavao osnov i visinu štete, tvrdnjama da se u konkretnom slučaju saobraćajna nezgoda nije desila u mjestu i vremenu kako je navedeno u tužbi, na način kako je prezentovano od strane učesnika, te da oštećenja na vozilu ne potiču iz te nezgode.

Kod toga da je tuženi osporavao i osnov i visinu štete (tvrdnjama da se u konkretnom slučaju saobraćajna nezgoda nije desila na način kako je navedeno od strane učesnika i navedeno u zapisniku o uviđaju, te da prijavljena oštećenja na vozilu ne potiču iz te nezgode), na tužiocu je, prema odredbi člana 123. i 126. ZPP, teret dokazivanja uzročne veze između postupanja vozača osiguranika tuženog i nastale štete, odnosno krivice vozača koji su učestvovali u saobraćajnoj nezgodi i nastale štete na vozilu.

Udes (nezgoda) je vrsta štetne radnje pod kojom se podrazumijeva sudar odnosno kontakt jednog ili više motornih vozila. Udes se pojavljuje kao uzrok štete, kao jedna od pretpostavki

odštetne odgovornosti. Zato, odgovornost za slučaj udesa neće postojati ako šteta koja je nastupila nije posljedica udesa – nezgode.

Nižestepeni sudovi su pravilno cijenili da iz nalaza oba vještačenja saobraćajne struke proizlazi da predmetna saobraćajna nezgoda nije mogla nastati na način kako tvrdi tužilac i kako je opisano u zapisniku policije i da oštećenja na vozilima nisu posljedica istog događaja, niti su nastala u predmetnoj nezgodi, što govori o odsustvu uzročne veze između oštećenja na vozilu i nastale štete, a samim tim i uslova uslova odštetne odgovornosti u smislu odredbe člana 154, 155, 158. i 178. ZOO, za naknadu štete koju tužilac traži u ovoj parnici.

Kod takvog stanja stvari, tužilac neosnovano u reviziji prigovara da su nalazi vještaka nestručni i iskonstruisani, te neupotrebljivi, kao i da sud nije cijenio sve izvedene dokaze, prije svega policijski zapisnik koji je javna isprava, kao ni iskaze svjedoka – osiguranika tuženog, koji je izjavio da je prešao u suprotnu saobraćajnu traku zbog čega je došlo do saobraćajne nezgode, jer se ne može o odgovornosti tuženog za štetu zaključiti samo na osnovu zapisnika o uviđaju i izjava učesnika saobraćajne nezgode, kada je utvrđeno da nema uzročne veze između postupanja vozača osiguranika tuženog i nastale štete, odnosno krivice vozača koji su učestvovali u saobraćajnoj nezgodi i nastale štete na vozilu tužioca.

Takođe, činjenica da je Okružno javno tužilaštvo u Istočnom Sarajevu, povodom krivične prijave tuženog, donijelo naredbu o obustavi istrage da su učesnici u ovoj saobraćajnoj nezgodi izvršili krivično djelo osiguranička prevara, ne znači, kako pogrešno revident smatra, da je time utvrđeno da je do saobraćajne nezgode došlo na način kako je navedeno u zapisniku o uviđaju i u iskazima svjedoka. Pored toga, obustava istrage nema značaj osuđujuće presude za koju je sud jedino vezan u smislu odredbe člana 12. ZPP.

Prema izloženom, pobijana presuda nema nedostataka na koje se ukazuje u reviziji, a ni onih na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, zbog čega je primjenom odredbe člana 248. ZPP, revizija odbijena.

Predsjednik vijeća
Tanja Bundalo

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić